

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi MDCXXVIII.

Brogberen, Johannes Coloniæ Agrippinæ, 1657

Decreta Specialia Pro Synodo Vernali Anni 1656 promulgata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

DECRETA SPECIALIA

PRO SYNODO VERNALI

Anni 1656 promulgata.

DECRETVM PRIMVM.

Ræcipua Nobis cura esse debet, ut in hoc loco veneranda Ecclesiæ universalis præcepta ritè observentur; Cumque à reditu Nostro ipsâmet experientià didicerimus, dies festos ab ipsismet Catholicis, non, uti decet, observari; Volumus ut omnes Pastores, & Ecclesiarum Rectores curent, ut diebus festis qui de præcepto funt, in Civitatibus quidem etiam Ruralibus, ubi tot personæ sunt, aut esse debent, matutinæ vel laudes, aut earum loco primum Sacrum in hyeme, id est, à festo om-nium sanctorum usque ad Pascha, horà sextà: reliqua vero anni parte, hora quinta, media prius hora figno dato, decantetur; deinde universaliter & ubique hora convenienti ante meridiem fummum facrum, cum Concione ad populum, & processionibus, (si habendæ sint,) integrè & solenniter habeatur; Post prandium verò diebus Dominicis Catechifmus, etiamfi pauciffimi tantum compareant vel pueri, vel Seniores, nunquam intermittatur. Hora tertia vesperæ etiam iis diebus, uti & festis fori quibuscunque (aut ubi id fieri nequit) cum recitatione Rosarii aut alia quavis devotione, ut cantando Litanias, aut Salve Regina, aliasve antiphonas B. Virginis de tempore, celebrentur; ut ita populus ab inerti otio, aut inutili conversatione, nedum periculofis ac scandalosis occupationibus abstrahatur. In feitis vero Devotionis, quæ in Calendario sub literis F. D. designantur, non nifi ante prandium ufque ad horam duodecimam fit obligatio cessationis ab operibus servilibus. Utque populus eo magis excitetur, Pastores in festis hujusmodi Devotionis non tantum Sacrum folenniter decantabunt, sed etiam aliquo tempore pro Concione dicent. Festa cuilibet loco propria ut Patronorum Ecclesiæ, ac Dedicationis ejusdem, solenniter tota die, ut supra diximus, peragantur, cum cessatione ab operibus fervilibus, fervando facra, orationes & alia per diem. In quo fe Pastores, Viciniq; Ecclesiastici sedulos præstent, alter alterum, quantum fine detrimento fuæ Ecclesiæ fieri potest, juvent, exemploque suo populum ad pietatem inducant, ac Ecclesia, & Dicecesis necessitates Deo commendent. Cum etiam Majorum nostrorum diligentia, pro majori promovenda in fimilibus feftis, ex concursu frequentiori populi, pietate, institue-

rit Nundinas multis in locis: fed prô dolor, refrigescente zelo, malitia hominum crescente, ac Diaboli fraudibus, videamus ea, quæ causa devotionis instituta sunt, nunc conversa in occasionem peccatorum ac scandalorum; Hinc tales nundinas & mercaturas à cœmiteriis, cum per eas tantum processiones impediantur, divinaque turbentur, omnino amo-veri mandamus: In quo Pastores suam diligentem curam adhibeant, invocato etiam brachio fæculari Nostrorum & aliorum, quorum interest, Officiatorum. Quomodo autem, & quando tales nundinæ mercatufque celebrandi fint, propediem per Nostros Officiatos Politicos in hac Nostra Provincia, mandata Nostra regulamentaque publicari faciemus In festis vero designandis & celebrandis omnino observetur præsatum Calendarium Nostrum Osnabrugense, cujus singuli Pastores domi suæ unum, & in Sacristia vel Ecclesia alterum affixum habeant, pro sua &c populi necessaria informatione ac meliori directione; cui etiam Calendario nemo contravenire præfumat.

DECRETVM II.

E T ne in Ecclesiæ Hierarchia confusio suboriatur, monemus omnes Viros Religiosos, eorumque Superiores, etiam authoritate
tum Apostolicà, tum respective Nostra ordinaria mandantes, ut dies sestos tam chori
quam fori Ecclesiæ & Diœcesis hujus, ad
quos, juxta præscriptum Concilii Tridentini,
& declarationes Cardinalium, aliasque Papales constitutiones, tenentur, debite & accuratè, tam quo ad Officium, quam sacra in suis
Ecclesis observent, cum id ad uniformitatem
cleri, populique ordinatam pietatem ac devotionem cedat.

DECRETVM III.

V Tque eò major & uniformior in festis sit devotio, permittimus, ut Pastores extra Civitatem, & ubi subditi statim Nos, vel Vicarium in spiritualibus Nostrum accedere non possunt, sine gravi canonicà causà (quam prudenti eorundem judicio & conscientiæ committimus) Parochianis suis, ut diebus festis minoribus, ob necessitatem aliquam post horam duodecimam pomeridianam laborare possint, nonnunquam in iis, quæ sine damno magno moram non patiuntur, concedant:

Hi, si testimonium Pastoris afferant, neutiquam cujusquam mulctæ subjaceant, pro ut etiam de jure & fori, & poli immunes sunt. Quamvis alias in puniendis hujufmodi exceffibus ac Prævaricatoribus (quos Paftores eriam denunciare teneantur) pœnâ maximè Ecclefiafticà, fubordinatos Nobis ferio in Domino hortamur, diligentiamque commen-

DECRETVM IV.

E T quia restitută nunc Germaniæ pace, & publico exercitio, non decet ab Vniversalis Ecclesiæ piis ritibus, & consuetudine deviare; Mandamus, ut non tantum generales ab Ecclesia præscriptæ, sed etiam particulares cujusque loci Processiones, cum debita devotione, & adificatione proximorum celebrentur. Declaramus autem generales, ab omnibus ubique Catholicis observandas processiones quæ fequuntur:

In solennitate, vel festo Purificationis.

In Festo Palmarum. In Festo S. Marci Euangelistæ. Tribus diebus Rogationum.

In folennitate Sanctiff. Corporis Christi. In tribus Dominicis post festum Corporis

Chrifti, dicte Die Sagelfenr.

In Dedicatione & Patrocinio Ecclefiarum, falvis ubique particularibus devotionibus. Processiones autem hujusmodi omnes & singulæ, cum debitis, approbatis, vel præscriptis cantionibus ritibusque, & servato populi or-dine fiant, amotis scandalis, potationibus, comestionibus, aliisque non licitis, vel pietatem aliorum impedientibus, pro ut ante hac constituimus; in quo Pastores sedulò attendent, errantesque corrigent, incorrigibiles aut eorum graviores excessus deferent.

DECRETVM V.

H Vc etiam spectat cultus templorum, ac facrarum imaginum, qui, si modeste & graviter observetur, ac omnia munda & nitida fint, multum ad devotionem facit; uti, fi in vanitates & inutiles ornatus degeneret, aut particularis aliquis affectus, ac phantalia concurrat, noxius est. Hinc præter ea quæ Conc. Trid. Sels. 25 disponit, Nos, cum ornatum (quem pro more & vanitate horum temporum in populo videmus) etiam statuis præsertim B. Virginis adhiberi dolenter conspiciamus; omnem illam vanitatem vestium, ipsaque collaria, pileos, crines item veros, aliaque fimilia quam primum omnino tolli mandamus, fub pænis Rectoribus Ecclesiarum imponendis. Prohibemus similiter tempore Quadragesimæ vestes illas albas, quibus ex abusu imagines

capite tenus obducuntur, & devotionem nullam excitant: fed cum juxta ritum Romanæ Ecclefiæ, & antiquissimam consuetudinem aliarum, eo jejunii tempore tegendæ fint , totæ eriam obducto velo cooperiantur. Porro, ut melius constent Sedis Apostolicæ declarationes circa cultum facrarum imaginum, definitionem atque binas bullas novissimas Vrbani VIII Pontificis hisce promulgamus, Hat in fine facra, pro ea, quæ rem tantam decet, reveren- ris A.B.C. tià & majestate, nitida & munda servent & habeant.

DECRETVM VI.

Vandoquidem fine temporalibus fubfidiis Ecclesiæ conservari vix possunt, & notabile damnum ex confiderata alienatione bonorum hactenus fenferunt; nulli liceat inconsulto summo Pontifice aut Nobis, bona quæcunque vel in perpetuum, vel ad tempus alienare, aut quovis modo diminuere: & quidem nunquam, nisi in evidentem Ecclesias utilitatem vel necessitatem, cujus cognitio ad Nos, & ad nullum inferiorem vigore Canonum spectar.

DECRETVM VII.

Vamobrem volumus, ut Decani locorum fingulis annis bis, in vere & autumno fabricam Ecclefiarum & quarumcunque domuum ad eam spectantium assumptis peritis visitent, & si que emendanda judicaverint, illi-co demandent: Et quod si Pastores, Æditui aut Ludimagistri, vel quicunque Ecclesiarum ministri, vel ipsi Beneficiati in eo negligentes fuerint, Nobis in Synodo denuncient, ut authoritatem Nostram interponere, aut etiam, si quem interim mori contigerit, ex hæreditate damnum refarcire valeamus.

DECRETVM VIII.

Tque & Nobis, & Successoribus Noftris tantò accuratius constare possit quæ bona, domus, agrive ad Ecclesias, earumque proprietatem, aut protectionem spectent, & omnis ansa imminuendi præscindatur: Volumus ut finguli Decani intra tres menses, id est ad festum S. Petri Apostoli, designationem omnium ædificiorum & agrorum ad Ecclefias, earumque Rectores vel Ministros spe-Ctantium, cum fuis limitibus ac juribus specifice defignatis, in quorum possessione funt, aut effe debent, Nobis deferant ad Archivium reponendam, retentà pro le & successoribus suis copià, quam in certum librum diligenter describi, quilibet curabit. Proinde omnibus ac singulis Pastoribus, Capellanis ac Beneficiatis in virtute sanctæ obedientiæ, sub pœnis etiam ac Ecclesiasticis censuris mandamus, ut intra hoc tempus sine mora sub side sacerdotali ac juramento, quo Deo, Ecclesiæ suæ, ac Nobis obligati sunt, talem designationem diligenter, sincerè, ac sine fraude conficiant, Decanisque suis exhibeant Nobis transmittendam: morosi vero pænam 24 storenorum aureorum etiam irremissibiliter experientur.

DECRETVM IX.

I Mounitas Ecclesiastica in asylum poenitentia ac protectionem innocentia introducta, nulla ratione servire debet desensioni improborum, minus occasio esse impune scandala patrandi, iramque Dei in patriam, Nosque ipsos provocandi: Quare omnes de publicis criminibus samosas, vagas, ignotas suspectasque personas utriusque sexis, & quacunque sint, inter has pracipue cas, qua aliquando lapsa suerunt, declaramus immunitatis Ecclesiastica incapaces, ita ut sive in coemiteriis, aut domibus Ecclesiasticorum deprehendantur, a Ministris Nostris Ecclesiasticis & Laicis, quibus committemus, sine ulteriori via juris extrahi & exturbari libere & licite possibile.

Repetimus quoque ex caufis animum Noftrum moventibus decretum antehac etiam promulgatum, ut nullus Ecclesiasticorum cujuscunque status & conditionis sit, familiam alienæ religionis suscipere, aut alere præsumat, cum parum inde commodi, sed magnum scandali aut obtrectationis periculum oria-

DECRETVM X.

M Agna, ex Ecclesiasticorum malà vità, scandala, & ex rarà conscientiæ purgatione pericula generari, exempla, heu! nimium docent. Quare repetimus leges Nostras sæpius promulgatas, de menstrua singulorum confessione, & testimoniorum exhibitione, quem in finem certam formulam præscripsimus, quam Confessarii observabunt; Designabitque quilibet ex vobis in scripto, & Officiali Nostro consignabit ante abitum ex hac Synodo stabilem aliquem Confessarium, cujus hactenus usus sit, vel de cætero constanter in vià spirituali necessaria directione uti velit.

Forma: Ego infrascriptus testor R.D.N. mihi hac N. die, Mensis N. sacramentaliter

confessum , arque à me legitime absolutum. Signatum N. die qua supra, anno N.

Ita testor
N. N. N. Ordinis N.
Conventus N.
vel Pastor N. in N.
vel Capellanus N. in N.

Peractà decretorum lectione, Illustrissimus dato signo per Officialem præsentes interrogari fecit, num quid ulterius proponendum rester. Tum mota per aliquos est quæstio, an habitantes in Parochiis Acatholicis, ab aliis, quam eis, quibus Parochiæ illæ sunt commendatæ, absolvi valeant.

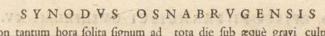
Ad quod I. S. C. respondit non posse, eò quod nullis aliis, nisi quibus Parochiæ illæ commendatæ sunt, in istiusmodi personas competat jurisdictio; nisi de illorum consensu quibus commissæ sunt animæ.

His ita constitutis conclusio hujus, & indictio proximæ Synodi per Promotores de more rogata, quæ, præmissis consuetis cærimoniis, precibus & aliis finita, & nova in feriam tertiam post festum S. Remigii, quæ est dies tertia Octobris indicta, præsensque cum benedictione dimissa est, ea tamen lege, ut crastina omnes pro defunctis celebrent, & nonnissis facro solenni pro iis in Cathredrali decantato recedant.

Altera die hora feptima, Illustrissimo impedito ex invaletudine aliquà, cantatum facrum pro defunctis per Reverendissimum Episcopum Sebastensem, ad quod frequentes de Clero convenerunt.

Denique cuivis petenti ad I. S. C. accessus datus est, ad proponenda gravamina, & mandata privata excipienda.

Cumetiam in hac Synodo vernali in confueto scrutinio Decanorum, à plerisque propositum & dubitatum fuerit; an obligatio festorum, quæ in Calendario vocantur Devotionis, in hac Diœcesi sit sub peccato mortali? Quam dubitationem Illustrissima fua Celfitudo auditis rationibus ita declarandam existimavit; Quod quidem Pastores locorum, & quorum est officium divinum peragere, obligare intendat ad divina ante meridiem cum quadam adhortatione, & Proceffionibus confuetis, ubi incidunt, juxta decreta hujus Synodi, celebranda. Laici vero sub peccato non conftringantur, ut hujufmodi divinis interfint, aut ab opere servili abstineant : Vt tamen laudabilis hæc Ecclefiæ confuetudo reducatur, dat & refervat fibi potestatem absentes, aut contravenientes, præcipuè verò, & præ aliis eos, qui, dum Processio aliqua per agros aut domos transit, cum fcandalo laborant, exemplariter mulctandi. Vnde mandat omnibus Ecclesiarum Rectori-

bus, ut non tantum hora folita fignum ad divina officia per folennem campanarum compulfum dari faciant, fed etiam pro concione & alias graviter inculcent dierum iftorum festivitatem & particularem ex Exclesiæ instituto devotionem; & licet non

12

tota die sub æquè gravi culpa seriandum sit, sub divino tamen officio, cui interesse sub poena temporali teneantur, eoque in templo durante laborare nesas esse, ideoque à pœna non sore immunes.

Et quia ego CHRISTIANUS BROCKMAN, Pastor in Wahlenhorst, ab alte-memorato Reverendissimo & Illustrissimo Praside in Advarium hujus sacra Synodi deputatus sui. & omnibus in ea pertractatis interfui, iderco in sidem econodem propria manu subscripsi. Acta sunt hac anno salutis M DC LVI, Pontificatus SS. D. N. Alexandri VII anno II, die, mense & loco quibus supra. Prasentibus veneralibus D. D. Antonio Sollinger, & Nicolao Schaberg, Cathedralis Ecclesia Osnabrugensis Vicariis, & respective Sacristano ac Notario publico, testibus ad hoc specialiter requisitis, & side dignis.

CHRISTIANUS BROCKMAN, Paftor in Wahlenhorft, & Actuarius caufarum Ecclefiafticarum ad hoc specialiter deputatus, subscripsit.

